

COM TROBAR PARELLA

Un relat de: [Miquel Pujol Mur](#)

Em dic UK, i soc un ancestre vostre, ara ens anomeu cromanyons, per tant penso que aquesta pregunta és capciosa i està carregada de molta mala intenció. Que s'ha de fer per tenir novia, companya o parella. El meu pare m'ho va explicar força bé. Em va dir:

? Sincerament fill, jo a la teva mare un dia la vaig veure que venia de cercar aigua del pou. Vaig adonar-me que era forta i a més somreia bé, tenia tota les dents ben posades, per tant era jove i podia arrossegar la galleda d'aigua i moltes més coses. Que la vida és molt soferta pels humans. Aleshores em vaig dir aquesta és la meva. Vaig apropar-me i li vaig dir:

? Noia! Tu, meva.

Em va mirar sorpresa i no va dir res. La vaig agafar de la mà i me la vaig portar a casa i ja està. Ja tenia companya. Jo vaig picar-me el pit i vaig preguntar-li

? Els seus pares, què?

? Com el seu pare en tenia moltes de filles, i no tantes de galledes, l'endemà va venir a reclamar-me-la.

? A la mare?- vaig inquirir preocupat per un mal entès familiar.

? Nooo! La galleda.

Em vaig començar a preocupar això no podia ser així tan fàcil. Jo mateix em deia, mentre em rascava el cap i cercava alguna puça de sota el cabell i de sota les aixelles. Sabia que la mare protestava alguna vegada però, com coneixia suficientment al pare, quan aquest s'aixecava i agafava la vara, la mare sempre callava.

Però jo estic molt, però molt amoïnat. A mi m'agrada una mossa d'aquestes de la tribu dels que anomeu neandertal. És maca i ferma, una mica més alta que les nostres xicotes. Tinc dubtes si serà tant soferta i tan treballadora però, com encara en aquest temps la podré atiar un xic, crec que ho serà i servirà. Però, el seu pare em fa por. Me'l vaig trobar el dia i em va cridar per dir-me

? Veig que t'interessa la UE. Bona femella i complidora. Bona companya. Però tu ja saps, que ets dels altres.

? Què vol dir? Jo, soc tan mascle com qualsevol dels vostres homes.

? Ja ho sé! Sinó ara, no em parlàriem. Però has pensat en la dot que m'has de donar.

? Dot? De quina ximpleria em parreu.

? Ull nano! Que vens de l'hort! Veig que ets molt dels altres. La dot és el que m'has de donar a canvi de la filla. I t'ho torno a dir, és una bona femella que et donarà fills bons i forts. Mira tu posaré fàcil, en vull una dotzena de cavalls. I afanya't, que si no tinc un altre que també la vol.

Mal parit sogre, encara em vol vendre la filla tan cara, com si fos una truja, i a més em dona presses. Aquest vespre, quan la trobi pel camí, l'agafo pel cabell i me l'emporto lluny. Que de territori hi ha molta a recórrer encara en aquest món.

Aleshores que em parreu vosaltres descendents meus, de nuviatge, de regals, d'hipoteques, de cotxes i d'anells o joies.

Esteu tan carregats de romanços, com el meu sogre demanant-me cavalls per la dot.

Per sort els temps han canviat força la forma de trobar parella i més que ha de canviar.

Miquel Pujol Mur
Gironella, 21/03/2019